

**WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI**

Szczecin, 23 kwietnia 2019 r.

P-1.4131.259.2019.AA

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506)

stwierdzam nieważność

pkt 13 oraz pkt 16 załącznika do uchwały Nr VI/37/2019 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z Wieży Widokowej w Ińsku.

Uzasadnienie

W dniu 28 marca 2019 r. Rada Miejska w Ińsku podjęła uchwałę Nr VI/37/2019 w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z Wieży Widokowej w Ińsku. Akt ten wpłynął do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie w dniu 2 kwietnia 2019 r.

Jako materialnoprawną podstawę podjęcia ww. uchwały Rada Miejska w Ińsku wskazała art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, w myśl którego organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Nie budzi wobec tego wątpliwości uprawnienie organu stanowiącego gminy do podjęcia tego rodzaju aktu. Trzeba jednak podkreślić, że prawotwórcze działanie każdego organu jednostki samorządu terytorialnego, w szczególności, gdy polega ono na tworzeniu prawa miejscowego, winno następować w granicach przyznanego upoważnienia. Rada gminy może zatem tylko tyle, na ile zezwala jej na to przepis zawierający delegację. Każde zaś przekroczenie ram przyznanej kompetencji kwalifikować należy jako istotne naruszenie prawa, skutkujące ingerencją nadzorczą, o której mowa w art. 91 ustawy o samorządzie gminnym.

Dodatkowo, akt prawa miejscowego, zaliczany przez art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej¹ do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które go ustanowiły, musi respektować zasadę hierarchiczności źródeł prawa. Zgodnie z nią akt prawa miejscowego uchwalony przez organ jednostki samorządu terytorialnego jest aktem zależnym od źródeł prawa wyższego rzędu i nie może normować materii uregulowanej już w aktach wyższego rzędu (np. w ustawach).

Zdaniem organu nadzoru, Rada Miejska w Ińsku podejmując uchwałę Nr VI/37/2019 w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z Wieży Widokowej w Ińsku, w części wskazanej na wstępie niniejszego rozstrzygnięcia, naruszyła powyższe reguły.

Oceniając legalność przedmiotowej uchwały, w której określono zasady i tryb korzystania z Wieży Widokowej w Ińsku, należy w pierwszej kolejności przywołać dominujący w orzecznictwie i doktrynie pogląd, zgodnie z którym pojęcie „zasad i trybu korzystania z obiektów i urządzeń

¹ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

użyteczności publicznej” oznacza ogólne wytyczne, czyli reguły zachowania się, kierowane do osób, które przebywają na tych terenach lub w tych obiektach². Wnosić stąd należy, że rada gminy uprawniona jest wyłącznie do określenia w stosownej uchwale norm i zasad prawidłowego postępowania na terenie gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

W ramach tak określonych kompetencji nie mieszczą się unormowania zamieszczone w pkt 13 i pkt 16 załącznika do uchwały Nr VI/37/2019, w których Rada Miejska w Ińsku postanowiła odpowiednio, że:

13. Wejście, zejście z wieży i przebywanie na tarasie widokowym odbywa się na własną odpowiedzialność. Gmina Ińsko nie ponosi żadnej odpowiedzialności w przypadku zaistnienia jakichkolwiek zdarzeń losowych: wypadku, uszkodzenia mienia prywatnego itp.,

16. Gmina Ińsko nie ponosi odpowiedzialności za wszelkie wypadki i zdarzenia spowodowane nie przestrzeganiem zarówno regulaminu korzystania z wieży widokowej jak i ogólnych zasad BHP.

Przywołane postanowienia nawiązują do problematyki odpowiedzialności za szkody, która została uregulowana przez polskiego prawodawcę w Kodeksie cywilnym³. Ustawa ta w sposób wyczerpujący normuje kwestię odpowiedzialności cywilnej i roszczeń odszkodowawczych, brak jest zatem podstaw do zamieszczania w uchwale organu stanowiącego Gminy Ińsko przepisów odnoszących się do tego zagadnienia. Jak już bowiem wspomniano, regulowanie w drodze przepisów prawa miejscowego materii objętej przepisami hierarchicznie wyższymi⁴ jest prawnie niedopuszczalne.

Ze względów omówionych powyżej, stwierdzenie nieważności **pkt 13** oraz **pkt 16** załącznika do uchwały Nr VI/37/2019 Rady Miejskiej w Ińsku z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z Wieży Widokowej w Ińsku, jest konieczne i uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Wicewojewoda Zachodniopomorski

Marek Subocz

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Ińsku,
- 2) a/a.

² Por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Po 169/12.

³ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r., poz. 1025 z późn. zm.).

⁴ Por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt III SA/Gd 280/16.